

gen; men den væsentligste Grund var, saavidt jeg erindrer, Hensynet til disse Udgifter, og jeg formoder, at det er dette Hensyn, som har foranlediget, at Sagen er opgivet. Umiblerind vilde jeg finde det beklageligt, om ikke denne Sag kunde ordnes. Den ærede Landsrådsmand, der sidst havde Ordet, fremhævede netop, at man kunde tænke sig, at der kunde være fælles og særlige Sager i et saadant Kommunalraad for Kjøbstad og Land, og det forekommer mig ogsaa, at man gjerne kunde fastsætte en saadan Inddeling, saa at det gamle Kjøbenhavns Amt beholdt sine Udgifter til Bevæsenet særligt for sig. Det var kun denne ene Sag, som kunde berede Vanskeligheder for denne Forening, og jeg troer, at det vilde bevirke saa store Goder i alle andre Henseender, at man gjerne kunde gjøre en Undtagelse i denne ene. Det vilde naturligviis møde stor Modstand i Roeskilde Amt, naar man vilde gjøre alle Udgifter fælles; men, saavidt jeg kan tænke mig, kan jeg ikke indsee, at der kan være nogen væsentlig Forskel paa alle de andre Udgifter, der finde Sted, med Undtagelse af den ene nævnte. De Goder, man paa denne Maade væsentligt vilde opnaae, ligge jo klart for Dagen, thi Erfaringen har jo noksom viist, at det har medført megen Tidsspilde, og at vi have maattet udsætte meget vigtige Forbedringer, fordi de to Amtsraad ikke have været forenede. Jeg vil navnlig henvise til en for Agerdyrkingen meget vigtig Sag, nemlig Ordningen af Vandløbene; med Hensyn til disse er der en saadan Forbindelse mellem Roeskilde og Kjøbenhavns Amt, at, dersom der havde været en fælles Bestyrelse, vilde Sagen være bleven ordnet meget hurtigere, end det nu er Tilfældet, da man skal møde og konferere paa forskjellige Steder, og der har været forskjellige Ansuelser i de forskjellige Amtsraad, hvilket har medtaget meget lang Tid, og det har været til stor Skade for Agerdyrkingen, at der paa den Maade er hengaaet flere Aar, inden Sagen blev ordnet, fordi man ikke kunde blive enige. Under saadanne Forhold vil det derfor efter min Mening være af særdeles Vigtighed, at der bliver en fælles Bestyrelse for disse to Amter. Det samme gjælder, hvor der er Tale om Oprettelsen af Arbejdsanstalter i Forbindelse med Sygehuse og Daareanstalter; der er hen-

gaaet megen Tid med Underhandlinger imellem de to Amtsraad, hvorimod man i kort Tid kunde have faaet Sagen ordnet i et fælles Raad, hvilket vilde have sparet megen Tid og mange Udgifter. Resultatet er blevet, at vi selv have maattet bygge vor Arbejdsanstalt, idet man ikke kunde blive enig, fordi man saaledes var deelt i to Partier, hvorved det unægteligt ikke kan undgaaes, at der opstaaer Konflikter og gjør sig særlige Interesser gjældende, hvilket undgaaes, naar man staaer fast og Brast med hinanden. Jeg skal derfor anbefale disse to Bemærkninger, som jeg her har gjort, til det eventuelle Udvalg, som rimeligviis vil blive nedsat i denne Sag. Om man end ikke denne gang kommer til et Resultat, ønskede jeg dog gjerne, at disse Ord, „indtil videre“, som ikke kunne skade, igjen komme ind i Loven; thi saa har man jo dog Haab om engang at faae Sagen ordnet. Hvis den kunde ordnes strax, ved at Regeringen efter det af mig Udtalte vilde gaae ind paa den, vil jeg naturligviis ansee dette for det heldigste.

L. Jensen. De fleste af de Indvendinger, som jeg kunde have at gjøre mod Lovforslaget, ere for en Deel udtalte af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet. Jeg skal kun bemærke til § 2, at jeg slet ikke synes om, at det er Sogneforstanderskaberne, der skulle vælge disse Valgmænd; thi derved fremkommer der et Slags Censusbalg, idet Fleertallet af Sogneforstanderne ere valgte paa en Maade efter Censusbalg, nemlig af den størst beskattede Femtedeel af Beboerne, saa at vi altsaa saagodt som slet ikke faae frit Valg til Amtsraadet. Jeg kunde derfor meget ønske, at det istedetfor Sogneforstanderskaberne blev Beboerne i Sognene, der skulde vælge Valgmænd; thi saa troer jeg, der vilde fremkomme et mere folkeligt Valg. Det var dette Par Bemærkninger til § 2, som jeg havde haabet, at en Anden vilde have udtalt.

§ Slutningen af § 8 staaer der: „Landdistriktets Andeel i samtlige disse Udgifter paa-lignes efter Hærfornet og udredes i Forbindelse med de for samme særlige Udgifter.“ Jeg kunde ønske, at en Deel af disse Udgifter kunde lignedes paa Formue og Leilighed. Det fore-